

نام کامل : (Andres torres Segovia marques de salboreha)

در ۲۱ فوریه ۱۸۹۳ در لینارسی اسپانیا متولد شد. پدر او یک وکیل عالی رتبه بود و مایل بود تا آندرسی نیز مانند او وارد دنیای حقوق شود. بنابراین به تربیت علمی و فرهنگی او همت گمارد. در کودکی او را به کلاس موسیقی فرستاد اما وی در پیانو و ویلن که سازهای آموزشی وی بودند موفقیتی به دست نیاورد. اما زمانی که صدای گیتار به گوشش خورد شم موسیقی وی فوران کرد و بدون توجه به خواسته های خانواده و درسهای آکادمیک، گیتار را به عنوان مرکز تمام فعالیت های خود انتخاب کرد.

اما وقتی استاد مطلوب خود را پیدا نکرد خود شروع به یاد گرفتن کرد. او از درسهایی که در تمرین های ویلن و پیانو گرفته بود برای فراگیری گیتار استفاده کرد. در جوانی او به شهر گرانادا رفت و در آنجا شروع به تحصیل در رشته گیتار نمود. اولین اجرای او در سن ۱۶ سالگی در اسپانیا بود.

آندرسی سگوویا از اساتیدی مانند (فرانسیسکو تارگا) و (میکوئل لوبت) بهره فراوان برد اما سبک و شیوه نواختن وی کاملا منحصر به فرد و حاصل تمرینهای خود اوست. سگوویا با تشویق معلمش (میکوئل لوبت) که او را در تنظیم و اجرای قطعاتی به وسیله پیانو یاری کرد، با جرأتی عجیب کار نواختن گیتار را با انگشتان و ناخن هایش^۱ که موجب می شد صدایی تند و تیز ایجاد کند دنبال کرد و به کمک این تکنیک دامنه صداهایی که می توانست ایجاد کند به مراتب بیشتر از آنی بود که به تنهایی با انگشتان و یا با ناخن بشود ایجاد کرد.

سگوویا در حقیقت انقلابی در ارزش گذاری گیتار کلاسیک به وجود آورد. او به یک استاندارد جدید در نواختن گیتار کلاسیک دست یافت و برای اجرای کنسرت های متعدد خود به مسافرت به دور اروپا و آمریکا پرداخت که اولین درخشش او در نیویورک در سال ۱۹۲۸ بود. در این کنسرت که او با تکنیک های درخشان و پر بیان موسیقی خود را نواخت به عنوان گیتاریست کلاسیک سال معرفی شد. او در کنسرت های خود علاوه بر اجرای قطعاتی از گیتار قطعه های ارزشمندی را که افرادی مانند باخ و کوپرن برای سازهای دیگر مانند عود نوشته بودند برای گیتار تنظیم کرده و به اجرای آنها پرداخت. این کار او باعث شد تا افرادی مانند (وبلا لوبوسی) و (فایا) و چند تن دیگر برای او آهنگسازی کنند. عمل متجورانه سگوویا گیتار کلاسیک را از حالت اولیه خود که یک ساز همراهی کننده بود آزاد ساخته و این ساز را به عنوان ساز سلو در سالنهای مدرن کنسرت مطرح کرد. سگوویا علاوه بر افزودن به شهرت خود به شهرت و ارزش گیتار هم افزود.

^۱ این بحث که استفاده از انگشتان و ناخن ها برای نواختن گیتار و یا استفاده از گوشت نوک انگشتان برای ایجاد صداهای آرام کدامیک بیشتر مورد توجه است همیشه بین نوازندگان گیتار کلاسیک مطرح بوده است.

با کمی اندیشه و مطالعه در تاریخ گیتار، کمبود یک مجموعه منظم و دارای برنامه ریزی هدفمند آموزشی را به خوبی می توان حس کرد. مجموعه ای که بتواند هنرجویان مستعد را از ابتدا تا رسیدن به درجات بالا همراهی کند.

شایان ذکر است که بزرگانی مانند (فردیناند وسور) (دنیزو آگوادو) و (فرانسیسکو تارگا) با تلاشی بسیار عمر خود را صرف به وجود آوردن آثار ارزشمند و گاهی آموزشی برای گیتار کلاسیک نموده اند. برای مثال کتاب تمرینهای دنیزو آگوادو به نام (Guitar School) شامل تمرینات نامنظمی می شود که فقط به درد هنرجویانی می خورد که به سطح بالایی از نوازندگی گیتار رسیده اند و احتیاجی به درسهایی ابتدایی ندارند و هنرجویانی که قصد دارند از ای اثر بهره ببرند معمولاً دچار سرگردانی می شوند.

فرانسیسکو تارگا نیز در آهنگسازی و نوازندگی اهمیت فراوانی دارد بیشتر تکنیکهای نوازندگی گیتار کلاسیک امروزی مرهون نظریات و کار مداوم وی برای این ساز می باشد. شاگرد او (امیلیو پوخول) در کتاب خود (Essai la razondance de la Guitarra) آموزش های اساسی تارگا را نقل کرده است. اما این اثر هم از انسجام در روند آموزشی برخوردار نمی باشد.

از فردیناندو سور نیز کتاب (Sor's method for the spanish Guitar) به جا مانده است که آن هم دارای یک مقدمه طولانی در مورد نحوه نشستن و طریقه به دست گرفتن گیتار می باشد و به طور باور نکردنی تمرینات کتاب بدون برنامه ریزی و روند آموزشی مناسب پیش می رود.

باید بپذیریم که در طی این سالها تا به امروز نحوه آموزش موسیقی دستخوش تغییرات فراوانی شده است و این وظیفه بر دوش ماست تا تلاشی کنیم تا بهترین و منطقی ترین روش های آموزشی را به هنرجویان این رشته معرفی کنیم.

هنرجویان گیتار نباید تاثیر گام نوازی را برای بالا بردن سطح نوازندگی و تکنیکی خود فراموش کنند. هنرجو با تمرین مداوم می تواند انگشتان خود را بیشتر کرده و اشکالات آنها را برطرف نماید و به اجرایی با کیفیت بالا دست پیدا کند.

تاثیر یک ساعت گام نوازی به مراتب بیشتر از تاثیر ساعتها تمرینات دیگر خواهد بود. به این ترتیب هنرجو در وقت خود صرفه جویی کرده و می تواند از وقت تمرین خود بهتر استفاده کند.

(۲۵)

(۲۶)

shiraz-beethoven.ir

(۲۷)

(۲۸)

(۲۹)

اکتاوهای کروماتیک

در این بخش از کتاب به تمرین نتهای اکتاو به صورت کروماتیک پرداخته شده است. باید توجه داشته باشید

که در این تمرینات صدای نتها باید برابر و کامل شنیده شود.

تمرین اکتاوهای کروماتیک برای بالا بردن توان انگشتان دست چپ بسیار مفید می باشد.

بهتر است تمرین اکتاوهای کروماتیک را در تمام گامها انجام دهید.

shiraz-beethoven.ir

m a m a
a m a m
m i m i
i m i m

The first system of the musical score consists of a single staff in treble clef with a 2/4 time signature. It contains four measures of music. The notes are: C4 (quarter), C5 (quarter), D5 (quarter), E5 (quarter), F5 (quarter), G5 (quarter), A5 (quarter), B5 (quarter), C6 (quarter), B5 (quarter), A5 (quarter), G5 (quarter), F5 (quarter), E5 (quarter), D5 (quarter), C5 (quarter). Fingerings are indicated by numbers 1-4. Dynamics 'p' are marked under the first and third measures.

The second system of the musical score consists of a single staff in treble clef with a 2/4 time signature. It contains four measures of music. The notes are: C5 (quarter), D5 (quarter), E5 (quarter), F5 (quarter), G5 (quarter), A5 (quarter), B5 (quarter), C6 (quarter), B5 (quarter), A5 (quarter), G5 (quarter), F5 (quarter), E5 (quarter), D5 (quarter), C5 (quarter). Fingerings are indicated by numbers 1-4.

The third system of the musical score consists of a single staff in treble clef with a 2/4 time signature. It contains four measures of music. The notes are: C5 (quarter), D5 (quarter), E5 (quarter), F5 (quarter), G5 (quarter), A5 (quarter), B5 (quarter), C6 (quarter), B5 (quarter), A5 (quarter), G5 (quarter), F5 (quarter), E5 (quarter), D5 (quarter), C5 (quarter). Fingerings are indicated by numbers 1-4.